

have før havt denne Sag under Forhandling her i Rigsdagen, og der blev da stillet et Forslag om Kystpolitiet's Inddragelse, men dette Forslag blev forkastet. Der er derimod ikke stillet noget Forslag om, at Udgifterne til Kystpolitiet skal være en Communesag for de Districter, som nyde Godt deraf. Det maa formentlig sifte Gavn, siden det bibeholdes, men jeg har aldrig kunnet faae at vide, at det gjorde noget virkeligt Gavn. Udgifterne til Kystpolitiet er noget over 3,000 Rd. om Aaret, og jeg seer ikke nogen Grund til, at Statsbudgettet skal bære en Udgiftspost af denne Størrelse for nogle af de meest velstaaende og tættest befolkede Amter i Danmark, nemlig Kjøbenhavn, Frederiksborg og Præstø. — Jeg vil endvidere bemærke under denne Post, at der er opført 200 Rd. til Politimesteren i Silkeborg. Dersom jeg ikke tager fejl, er denne Post ikke fuldkommen berettiget, i alt Fald er Rigsdagen sikkerlig berettiget til at stryge disse 200 Rd. De ere nemlig ikke af den Slags Tilskud, som ellers findes under denne Conto, hvormed det hedder, at de bortfalde ved Vacance; men dette Tilskud blev fra Først af givet aldeles interimistisk, fordi der ikke dengang henhørte nogen Jurisdiction til dette Embede. Der var ikke dengang oprettet det, man senere har kaldt Silkeborg Birk, og de 200 Rd. bleve oprindelig tilstaaede Godsforvalteren paa Silkeborg, for at han skulde være en Slags Politivirighed der, og der blev ikke, saavidt jeg kan erindre, givet noget Bindende for Bevillingen af disse 200 Rd. Da der nu er henlagt en betydelig Landjurisdiction til dette Embede, seer jeg ikke, hvorfor Rigsdagen, med Hensyn til denne Politimester, skulde afvige fra, hvad der gjælder for alle de øvrige Politimestre, nemlig at den inddrager disse separate Understøttelser.

Jeg skal derefter gjøre en Bemærkning om en anden større Post, som saavidt jeg erindrer, udgjør 6,000 Rd. aarligt. Det er Godtgørelse for Dommerforret. Det er nu blevet til en Pengestat ved den Omforming, som denne Afgift fik i 1850; men det forekommer mig, at det vil være høist rimeligt, om den ærede Justitsminister efterhaanden inddrog Godtgørelsen

for Dommerforret og ikke længere gjorde det til en Afgift, der igjennem Statskassen tilflyder Dommerne. Jeg troer nemlig, at Dommerembederne ere saa vel aflagte, at de ikke længere behøve denne Skat, og det kan dog vel ikke betvivles, at Rigsdagen og Kongen jo maae være berettigede til at inddrage denne Skat til Fordeel for Statskassen; thi nu kan Skatten vel ikke estergives til Fordeel for Øderne, efterat den er bleven forvandlet til en Rigningsstat; kunde den det, vilde det være meget glædeligt, saa fik man dog, om endogsaa i det Smaa, et Exempel paa, at en urimelig Skat kunde falde bort.

Jeg vil nu tillade mig et Par Bemærkninger angaaende visse Bestemmelser, der i den senere Tid af Justitsministeren ere tagne ved Justitsmedbeders Besættelse. Den ene Art Bestemmelser, Ministeren har taget, idetmindste ved et Embede, — jeg veed ikke, om det er skeet ved flere, — det er, at Ministeren siger, naar han opslaaet et Embede vacant, at af Indtægten af dette Embede skal der gaae saa mange Tusinder til Politivæsenets Understøttelse og Forbedring. Jeg troer ikke, at Ministeren har Ret til at tage en saadan Bestemmelse. Den bevirker, at en Deel af de Indtægter, som ellers tillægges et Justitsembede, gaaer over til Politivæsenet, og dette har ingen Ret til at blive understøttet af Indtægterne ved Gebyrerne, — det er jo Dommernes Lønning —, med mindre det da bestemmes ved Lov. Jeg seer nu heller ikke, hvorfor en saadan Bestemmelse skal tages af Ministeren netop med Hensyn til de Egne i Landet, som allerbedst have Evne til at udrede deres Polititudgifter. — En anden Art af Bestemmelser, som Ministeren nogle Gange har taget i den senere Tid ved Justitsmedbeders Vacance, er, at han paalægger Embedet at udrede Pension til Formanden. Det ærede Finantsudvalg har andetskeds i sin Betænkning udtalt sig herimod. Jeg skal tillade mig at drage denne Sag her hen under Justitsministeriet; thi det er dog noget Splinternyt, hvormed man burde høre en Motivering fra den ærede Minister. Det turde vel ogsaa her være paa rette Sted at faae en Erklæring fra den ærede Minister, om der ikke skulde være